

SARUSI MIHÁLY

Puszi a lányoknak

*Még hogy a lányoknak...
Az élet, az élet.
Jó ötven éve.*

1961

...valamilyik Kati: Várlak! Csak a vonalas füzetből kitépett oldalpárra írt üzenet maradt meg. Hogy ki volt ő, s mikor követte el e sorokat... „Kedves Misi! Elnézésemet kérem, hogy levelemmel zavarlak. De kedden azt mondtad, hogy szívesen töltenéd velem a vasárnapodat. Ha még mindig ezen az elveden vagy, akkor még talán lehet róla szó. Szeretnék veled találkozni. Csütörtökön, ill. 24-én ott, ahol kedden találkoztunk, ugyanabban az időben. Kétség és remény között zárom soraim. S. CS. A. T. N. Sz. Kati. Várlak!” Hogy milyen elven voltam, ki tudja? Attól függ, mennyire tetszett ez a Kati. Mert az igazi Kati nekem nemrég még egy másik lány volt, életem első (persze, gyermekkori) szerelme.

...ezúttal Mari: Szeretlek! Ajaj, ennyi szerelem... egyhuzamban. (Hát még ha a leveletlen maradt kapcsolatokat is sorra vennők!) (Fátyol reá.) „T. Kurtucz Misinek (saját kezébe) F. E. Mária. III. k.” (Harmadik osztályos valamelyik középiskolában? Ki emlékszik rá! „k”...: a Keriben?) Géppel írt pár sor: „Kedves Misi! Ne haragudj rám. Szeretlek. Sok csók. Béküljünk ki. Sokat gondol rád. A te szerető Marid.” Mint utóbb kiderült, a kislány apukája rendőrtiszt volt. Nyomozó. (Ahogy akkor mondtuk: nyominger!) Utánajárt, ki kerülgeti – kísérgeti – (ne adj, Isten, ölelgeti) a drága szép nagylányát?! Tán megnyugodott valamennyire, hogy a ktsz-elnök Miska kissé vadóc, mi több, felelőtlenségre hajló, ám mégiscsak rendes, dolgos, ráadásul gimiben továbbtanuló iparossegéd...

Magdi, Kevertmesről: nagyon, nagyon. Remélem, középiskolás volt. „Kedves Misi! Leveled már nagyon vártam, tehát gondolhatod, hogy megörültem, mikor megkaptam. Nekem is nagyon nehéz Tőled távol lenni, de sajnos még azt sem tudom, mikor megyek Csabára... Napjaim nagyon unalmasak – hisz nem vagy velem –, de megnyugtatlak, mert mindig »csak rád« gondolok, hisz valósággal megigézett éjfékete szemed.” Na, kislány, ezt valahol olvastad. Mozi-ban hallottad. (A levél elején kivágott apró kép: egymást ölelő pár, fölötte SZERETLEK.) „Igazán jó volna veled sétálni.” A Körös-parton, persze. Ránk hajló fűz alá bújni. „Most többet nem írok, mert alig tudok érzelmeimnek parancsolni. Nem akartam olyan nagyon részletezni mindent, mert azt hiszem, gondold vagy talán tudod is, milyen vastag fonál fűz hozzád.” Ejnye, kislány. Ezt nem a barátnéd íratta ide veled? S hogy küld magáról képet, amit én is visznózzak. Magdinak gyönyörű betűi vannak...

Halottak napján kelt levelében visszakozik: „Ne haragudj, hogy 3 leveledre se válaszoltam, de sajnos nem is írhatok, mert szüleim megtiltották. Anyu

Részlet a szerző *Életszomj* című, készülő levélregényéből.

engedélyével írok most is, de csak arra kérek, hogy ne írj, mert én úgyse válaszolhatok. Üdv.: Magdi. Bocsáss meg a csúnya írásért, de ágyban írtam, mert beteg vagyok." Így is szebben ír, mint én valaha. Még szerencse, hogy a szülei időben közbeléptek! Ki tudja, mi lett volna a végkifejlete ifjúi lobogásunknak. (Mi magunk 17 évesen, ő meg...) („Tanya...”; hadd ne mondjam, hány szám! Tehát: [csanádi] kisgazdalaný... Épp hozzám való le[hete]tt volna.)

1962

Bandi honvéd. András, aki negyedfél évvel idősebb nálam, katonaként, Törökbálintról írta első levelét. Addig megvoltunk szomszédhoz illően, testközelben. Épp eleget beszélgettünk, játszottunk, töltöttük együtt a drága időnkét, fociztunk, humócskáztunk, hallgattuk az öregek, főleg két háborút túlélő édesapja meséit, lejártunk a Körösre, Pázsiton ugrándoztunk, a Zsilipnél hülyültünk, a jégen hokiztunk... S álmodoztunk. Míg apukája verte az üllőn a megtüzesített vasat. A katonaságtól többtucatnyi levelet küldött – havonta kettőt. Aztán már csak nagy néha. Hogy ma már csak a távrecsegőn szóljunk egymáshoz, s két-három évente egyszer személyesen tegyem nála tiszteletemet a csabai Corvinkán.

Újévi jókívánságként írja: „...kívánom a következőket, pl.: hízzál meg fizikailag 10 kg, szellemileg 1 dk, rengeteg lóvét, kevés melót, sok jó nőt, kis ráfordítással, keveset igyál – bár aki a sört, bort stb. szereti, rossz ember nem lehet; sokat egyél – lehet élő hús is, vagy tán fordítva ajánlom?!... Szóval mi újság, Misi – ezt szeretném tudni, milyenek voltak az ünnepek, Bcsabán, így, fiatal szemmel. Merre, kikkel, hogyan ráztál? Én, öregem, nem voltam kint egyik ünnepnap sem, de a lényegen nem változtatott, pia az volt. Benyomtam magam a TV-szobába, s komáltam az előadást... Mi újság..., az Építők fiai? Erősítettek valamit, s a MÁV-ék? És még valamit, H-nét nem láttad valahol... Ui.: Mimi, arra kérek, légy szíves, kérd meg Mutterékat, keresztfaterék nem vágnak-e januárban, mert esetleg hazamennék...” Végre jót enni.

Banditól, megint. Téli verő, katonáéknál! A budai hegyekben. „Kitűnő idők járnak erre. A minap majdnem belőttem a kóteret, tudod, rengeteget gépelek mostanában, s az egyik törzs elvtársnak nem csináltam meg a másnapi munkát. Megkaptam a zsoldot, 30 + egy 20-as kölcsön, s megiszogattam vagy 12 korsó sört, s betivornyáztam egy kicsit. Begyűtt a páciens, sehol semmi, Becsukatom! Becsukatom azt az embert. No, persze, nem így lett. Megenné a fene, hogy ha olyan sűrűn járna az ember az FHSz-be, mint a Rédosz-ba. (Fogadások Helyi Szövetsége – Részeges Disznók Országos Szövetsége.) Szóval sejted, hogy jobb a Rédosz...” A nyáron összejött a Balatonon egy lánnyal; írt neki, de a szösz még nem válaszolt. „Nagyon komáltam azt a kis nőt... Mi újság otthon? Építők, MÁV? Klárikánál nem tudsz valami biztató hírt? Építkezésed? (Fürdő! Frankó lesz.) / Kit vittek el, ismerőst, slapónak? Laci mikor volt otthon? Sinya leszerelt. Hogy állsz a sporttal? ...te, Kati hányadikos? Puszi a kis hasára. Bandi.” Puszi, puszi. Csak ne 12 korsó után.

Törökbálinti bakalevél. A kusza írást nem hazudtolja meg a tartalom. „Lehet, hogy sok hülyeséget fogok írni, de mindegy. Apám, szánt szándékkal írok ilyen immunizált állapotban. Tudod, van ez így néha, hogy becsárézik az ember. Mindig van miért és kivel inni. Csak lóvéja volna az embernek, kis millió... Szóval Klárikával kapcsolatban kérdelem: nem terhes? (Mert én úgy hallottam). Továbbá, ha dumálsz vele, tudd meg a címit a kicsinek, egységem meg a szívét –

különben nem zavar olyan különösen, de jó, hogy azt mondtad, hogy le vagyok törve. Remélem, hamarosan viszontlátom Csabát... Örülök, hogy ilyen szépen fejlődik a város, persze Bp. mellett alma az egész Csaba. Mostanában eléggé sokat züllök, ilyen kedvem van. Megvan az állandó kimaradási papírom, csak az a baj, hogy néha elveszik. Ma is így jártam, kénytelen voltam bent piálni, s a nő elmaradt ma estére. Egyébként az a pesti kislány, akiről írtam, csak válaszolt, és lassan beszervezem a kicsit, tudod, jó, ha az embernek van egy biztos helye. Múlt héten már találkoztam vele, szombaton, nagyon helyes, és romantikus egy pesti (helyesebben budai) nővel foglalkozni. Nagyon rendes lány, és remélem, lesz szerencsém nála. Kár is, hogy olyan rendesnek mutatkozik, persze én a Balatonon is úgy ismerkedtem meg vele. Apám, még majd Pestre nősülök be (komálom – tudod, hogy én a rendes lányokat szeretem, azokkal nem tudok másképpen viselkedni). Szóval, ma is azért piáltam, mert nem kaptam tőle levelet. Öregem, érdekesek ezek a budai rendes lányok – ez nekem annyit jelent, mintha elkezdenék fűzni pl. egy olasz nőt, a dumájuk, viselkedésük, mozgásuk; siklanak, komám. Na de hagyjuk ezt is, le van okádva az egész...” És firka, keresztbe-kasul, áthúzván... „.....írj minél előbb, Kláriról, tudod... Üdvözlöm a srácokat...”

Hogyne, a seregből. Szid mindent, „még ma bepiálok. Sajnos nagyon úgy néz ki, hogy ezt a pesti kis pipit már elszúrtam, kár érte. Most írtam egy másikkal a hét elején, sőt, még egynek, egy kalauz nőcinek, amikor jöttem, akkor jöttem vele össze. Eddig nem írtak. Van az így, ha az ember pofára esik. ...Ha bármikor találkozol Klárral, mondd meg neki, hogy szeretnék neki egy levelet eljuttatni, sőt, levelezni, hogy ő adjon erre valahogy módot. Bár most már nem biztos, hogy sikerül, hisz nemsokára szül a nagylány. Másik variációm, kísérlet Katival levelezni, bár ezen még gondolkozok, mert nem biztos, hogy túl érdekes, vagy esetleg nem is válaszolna. Na, de hagyjuk ezeket a nőügyeket ott-hon, hisz itt annyi van, mint a szemét (csak az a baj, hogy mint vasárnap is, csak 30 frankért akart a kislány lefeküdni) (s a végén kapott 2 fülest, meg egy valagba rúgást). Érdekes árú volt, pont 30 ft. kellett neki.” Egyhavi honvédsoldért... Amikor amúgy is zsebláz gyöttri. S Klári, még mindig. Meddig? (Őt sosem picsázza le.)

Bandika megint a csajokról. „.....írok már a »figaró« barátomnak, a kopasznak egy levelet. Ne búsulj, én is az vagyok. Ma egy pipitől meg is kaptam a magamét ezért... Mi újság amúgy, Misike, mi újság Csabán? Építők, úszik az elsőség, no és a spinék. Kláriról közölj már valamit, ha tudsz. Nem akarlak leszúrni, de ne haragudj, aki 2 ezret vág zsebre, annak telik egy 60 fil. bélyegre, no meg egy 10 fil. borítékra is, és abban is írhatsz. Nem?! Többet!...” Eszerint ezen a tavaszutón nyírtam le a fejem kopaszra... Hogy legyen min somolyogniuk a csabai jányoknak! Nekem meg mire föl kihúznom magam a főtéri s fúccai korzón. Neki meg... újfönt csak Klári.

Bandika, piás. „Valószínű meglepődsz, ha megkapod e két levelet. Először is közlöm veled, hogy azt a levelet elfelejtettem feladni piás fejjel. Borítékot vettem elő, és ott találtam meg a neked címzett levelet.” (Nyilván az előbbi, éjfél-tájt szerzett levélről van szó.) „Le vagyok törve, hétfőn, ahogy megtudtam, hogy kikapott ez a töketlen Építők, elment minden kedvem. Azt hiszem, úszik az NB II. ...Amúgy megvan az ember, tegnap frankóul betrinkeltem megint, egyetlenegy fillér nélkül. Még szerencse, hogy van mindig, aki fizet, csak legyen pofája az embernek, hogy elfogadja.” Meg a tv-szoba.talán még annyit, hogy sajnos a csajokkal hadilábon állunk... Simpát üdvözlöm, mondd

meg neki, hogy jobban vezesse a meccseket, akkor nem verik meg. Szia!” Simpa? Corvin uccai fiú, nálam jó pár évvel idősebb. Szemüvegesen kézilabda-mérkőzéseket vezet. S alkalmasint nem értik a nézők, mit fújt le! Aztán szedheti a lábát, mentheti az irháját. Ha tud, még időben kerekét old. (Szkillák és Karibdiszek közt hanykolódó hajónk...)

Cömbi írja. Azaz Gömbi, másképpen Bandi. Géppel írta, írnok a századánál. „Nagyot néztem, amikor olvastam, hogy kik játszanak az Építők csapatában.” (Bevonulása előtt ő is ott rúgta a tököket.) „De most már értem, szóval egyesültek.” A Dózsával? „Szerintem így is gyenge lesz a csapat. A MÁV-nak viszont jó volna egyesülnie a VTSK-val. A MÁV kivel erősített, új igazolásra gondolok. Mi újság sport terén, kézilabda, úszás, vívás stb.? A lányokkal, hallom, frankóul állsz, ezt becsülöm benned. Foglalkozz is velük, de ne komolyan, mert arra ráharapsz. A Klári ügyben [középsiskolai szerelme] csak annyit, megírt mindent, én nem haragszom rá. [Nem várta meg, hogy leszereljen.] Te se haragudj, nehogy nekem rossz szemmel nézz rá. Ennek így kellett történnie, és így is van jól. Ha csak nem lesz belőle valami kis K. Szerinted hogy fejlődik, ugye, nem lesz az? Gratulálok ahhoz, hogy felszabadultál, sok sikert kívánok a szakmában. Most már lesz lóvé. Mi újság a strandon, jársz ki, vannak jó nők, mi?... Ma kimegyek a faluba járőrözni, ha már kimaradásra nem lehet menni. Hátha lesz valami buli. Jó járőrbe menni, csak az is fárasztó, állandóan csellengni összevissza... Azt felderítheted, ki az a srác [aki miatt Klára lelépett], állítólag ismerem. / Üdvözetemet küldöm a csabai rányiknak és az utcabeli srácoknak... És végül üdvözöllek téged, Te szabad ember. SZIA!” Akkor lettem fodrászegéd, és sport meg a lányok... Bandi agglégény maradt.

Banditól, nyárelőn. Persze, hogy „Tc. ifj. Kurtucz Mihály Békéscsaba I. Corvin u. 7. sz.” alá érkezett e levél is. „Az utóbbi időben csak itt, a laktanyában töltöm csekélyke szabad időmet, hisz nem mehetek ki. Tudod, itt a honvédségnél van olyan is, hogy az ember nem mehet ki egy hónapig – én is így vagyok most. Hogy miért, mert trinkelt a fiú. Pénz, pia, »pipa« sohasem volt megengedett... Oltári kurvát fogtam. Szóval, remélem, egyetértesz vele, hisz csabaiak vagyunk... Kb. augusztus végére betalálok Csabára, arra a bizonyos uszodaavataásra. Ha nem esek pofára – vidéki csajjal (Bp., Gyoma, Békés) ez mind főnnáll. Csak nehogy egyszerre fussanak be a kicsik – vagy egy sem... Pikáns – lehet, hogy most a pia is beszél belőlem [valóban, összefirkálta a levélnek ezt az oldalát], de ha mint jól kereső női figaró földobnál egy barnát vagy pirosat az Api címére, nem bánám, hisz te is leszel slapó... Üdvözlöm Csabát (mit mondjak neked közelebből – Kati kis száját + Mari nagy pofáját, van már neki. Avanti – előre a nagyobb felhajtásért!” Ötvenest, százast? Remélhetőleg küldtem neki.

Cömbi, szoliban. Kivételesen cerkával írta. „Folyik a katonaélet, öregszünk, már több mint 9 hónapos katona vagyok, és még mindig van 16 hónap. Szoli, kiképzés, riadó, tűzriadó – rengeteg a tűzriadó, erdőtüz. Most a napokban is volt egy a szemben levő hegyen. Állati valami, képzeld el, 3-4 m lángnyelvek közt szaladgálni. Őrjítő hőség, recsegés-ropogás, szóval fantasztikus valami... Múlt hét szerdán láttam a Racing Parist, ingyenjegyet kaptunk páran. Gyenge foci volt – de összejöttem egy nagyon frankó kis nővel –, akiről azóta sem tudok semmit, bár ha kimegyek, bármikor megtalálom. A körtéri büfében melózik, ha akkor szerdán van 07-ig papírom, biztos megkupalodom. Kb. 24 éves, frankó molett, jó nagy csecső. Epizód. Ilyesmivel ahányszor kimegy az ember, mindig találkozik, aztán vagy van szerencséje az embernek, vagy nem.

Meddig van papírja az embernek, lóvé, hogyan lehet fűzőcskéltni a kicsi vagy nagy lányt... Szia! Már nem kopasz." Lányok, katonaság, foci, no meg a corvinkai gyerekek! Akikkel együtt nőttünk föl, akiktől mostanában válik el az utunk. Ki-ki amerre a szeme lát!

Törökbálinti, Klárinak. „Jól figyelj, kapsz két levelet... [az egyik] Klárinak adandó át... a lehető legsürgősebben személyesen csak a saját kezébe, s közöld vele, hogy kitől van. Kérlek, ezt tedd meg, de nagyon vigyázz, nehogy valaki is megtalálja nálad a levelet, kellemetlen volna részemről is szörnyen. ...azonnal írd, hogy átadtad, s esetleg a hatást leírod. Nehogy akkor add át, amikor a férjével van." Kár, hogy nem néztem meg, mit írt a barátom az épp mástól gyermeket váró (volt) szerelmének. Romantikus történet! Emellett igen hosszú lejárathú hitelt kér tőlem, leszerelésig, mert nagyon legatyásodott.(persze nálad van dohány)", valamennyi igen, s tán segítettem is. Bandinak, aki ekkor már szakaszvezető. „Holnap este behajtottunk az éjszakába. Szia!"

Lövészet. „Kedves Miska! Tudatom veled, hogy várva várt leveled végre megkaptam, bár nagyon keveset írtál. Úgy látom, Te is elég rossz levélíró vagy... Először is egy pár tanácsom, hogy miről írd. Építkezés, utca élete, környék, haverok, nők, szórakozás. A főbb sporteseményeket mindig ismerem akár országosan, akár megyei vagy csabai viszonylatban, a te sportpályafutásodat ellenben közölheted, részletesen! Úgy is szükségünk lesz egy jó halfra a jövőben?!... Vasárnap tartalékosan mentünk el Biára focizni, ami 0:3-nál félbeszakadt. Örült, süket bíró volt, először egy szabályos gólt nem adott meg javunkra, utána 1 szabálytalan 11-est adott ellenünk, 2:0, majd a mérkőzés befejezése előtt 10 perccel újabb 11-es, nem engedték, hogy rúgják, lefújta a meccset. Örült nagyot hajtottam, ma egész nap szörnyen szúrt az oldalam a nagy hajtástól és egy pár komolyabb belemenéstől... Üdvözlés. Gömbi. Szia. Írd." Szia, Cömbi! (Most, 2016-ban az életmentő gyulai műtét következményeivel bajlódik. De: megteheti...) (Ha szúr – itt, ott, amott –, ha nem.)

Egyetem: éjjel-nappal tanulás... Reggeltől estig csak a tanulás, panaszkodik Pali. „Nem így képzeltem el az egyetemi életet. Ahogy én elgondoltam, úgy csak felsőévesek élnek. Alig tanulnak, szórakoznak és mégis haladnak. Nekünk viszont még – focinyelven – be kell játszani magunkat a keretbe, azaz meg kell alapoznunk helyünket az egyetemen." Az életben... Janegával a twist különböző alakzatait gyakorolják, tanulják és továbbadják. Szeretné már azt is látni, Csabán „Nyíry fater" mire jutott vele – korábban ellenezte az egyéni figurákat (verőlegénye emiatt esett nekem). „A lányokkal, Katival, Erzsivel nem találkozta? Még nem írtam nekik, de készülök. Itt, az egyetemen is van egy-két csini, de nem sok, és különben is, egyetemistával nem érdemes kikezdeni." De nem ám. Hozzá, a makarenkói deákszállásra tartva szólított le egy zsöngé leánya:

– Virág eladó...

Hogy értettem volna? Vidéki csávó...

– Kis kurva volt! – nevet Pali.

Az anyja küldte utcára? Akkor... inkább fiatalemberekkel?

Lajos Győrből. A visegrádi üdülőben jöttünk össze. „A leveled megkaptam, nagyon örültem neki. Először gratulálok, hogy érettségire készülsz. Én azért nem tudtam neked írni, mert a címedet nem adtad meg. (Emlékezz vissza, akkor este a vendéglő előtt.) Miután hazamentetek, igen meg volt lepődve mindenki, de utánatok többen elmentek. A pesti manusz (aki a szőkét fűzte), meg

még egy páran. Utolsó előtti napon elmentünk, Jóska, Jenő, én meg az a széke nő, aki a visegrádi srácokkal szokott lenni... Sokat röhögtem Jóskán, igen akarta fűzni, de nem sikerült (már asszony). Összevesztem Irénnel (vörös), elmondtam mindenféleképpen, de aztán utolsó nap kibékültem vele. Amikor utaztak el, a sánta Jóska cipelte neki a cuccát. – Pénzre ne játssz! – mert ott hagysz mindent... Beszélék egy helyes fodrászlánnyal, ezért nem nagyon érek rá unatkozni... Én is néztem a meccset a televízión. Nekünk is MK-csi van... Ezzel zárom soraim. Remélem, eleget írtam... Irénéket nem bántották. Mari csak azt hajtogatta, hogy ő nem csinált semmit. Meg volt ijedve. Irén meg pártvonalon intézkedett volna, ha!!!”

Hogy pontosan mi történt abban a visegrádi vendéglőben... Táncoltunk, mulattunk, iszogattunk, ölelgettük a lányokat, ám reggel arra ébredtem a szövetkezeti üdülőben, ahol a szobámban többen is aludtak, hogy a paplanom fekete. – Ki szart le? – kérdeztem körbenézve. – Te hánytál össze mindent! – szidott valamelyik szobatárs. Egész délelőtt moshattam, hogy nagyon ne látszódjék a tokaji borocska („pocsajira” emlékszem, pedig Pocsaj aligha lehet kerek egy hegyaljai világunkban!) és a csokoládélikőr elegye. Arról nem beszélve, hogy más este meg kiálltam az emeleti erkélyünkre, s onnét tettem sör utáni tiszteletemet az alattunk csillagvilágunkat leső kedves szövetkezeti dolgozó házaspár nyakába. Ami miatt végül is hazazavart az üdülő vezetője. Szép levelet eresztve az engem küldő csabai ktsz elnökének viselt, szövetkezeti dolgozóhoz méltatlan viselkedésünk miatt. Hogy apánk, az elnök, csóválja a fejét: Azért, fiam, ezt nem kellett volna! – Persze, hogy nem. S tovább néztük a MK-csinek esti műsorát. S föl nem emlegetve, milyen jó kis „pocsajit” ittunk Visegrádon. (A lányokról nem is beszélve!)

Cömbi, változatlanul Kláráról. Már megint – még mindig – Klári... „Tegnap kaptam meg leveled, de nagyon rövid volt, és sok mindenről nem írtál, ami érdekelne. Először is arról szeretnék hallani, hogy van a fiatalasszony. Tudod, most újból föllángolt bennem valami. Szeretném, ha mindent, amit csak tudsz róla, megírnád. (Merre láttad, jár-e még hozzátok a figaróhoz, látod a férjével sokat, és mindent, amit csak tudsz róla.) Ha véletlenül találkoztok és beszélsz vele, üdvözlöm. Megmondom őszintén, nem tudom elfelejteni. Hiába van itt a rengeteg nő, pia, nem tudom kiverni a fejemből. Szóval szörnyen piszkál most legújabbban. Te Misi, ha lehet, beszélj vele, és írjon nekem, hogy mi újság, hogy van. Nagyon szeretnék hazamenni, de ez rendkívül nehéz dolog most. Nagyon szeretném már látni Csabát, az Építőket, MÁV-ot vagy a VTSK-t. Egy frankó meccset Csabán.” Hány frankó meccs volt akkoriban Csabán... Bár épp most, 2016-ban kalapálta el az Előre a felcsúti aranycsapatot 5:0-ra, hál' Istennek. „Látni azt, hogy valósulnak meg azok az álmok, melyeket mi sokszor elterveztünk, hogy volna szép, ha így vagy úgy lenne a város.” Bandi? Ő az igaziját vesztette el, én csak a futóvendégeket. Akit aztán senki sem pótolhatott.

Miska, orvosegyetemről. Miska írja Miskának (Szögedéből, az orvosegyetemről Csabára, a fodrászüzletbe): „Most tudtam meg, hogy lesz szünetünk nov. 3–7-ig. Akkor hazamegyek, jó volna, ha Pali is haza tudna jönni, »kirúgnánk egy kicsit a hámból«. Nem ivásra gondolok, azt nem bírnám. Palit úgy várják otthon, mint a Messiást. Szombat este bementem a gimibe, klubdélután volt, beszéltem Évával, majd utána elmentem a Balassiba, ott meg Katival.”

Miska orvosegyetemista, Pali külkereskedelem szakos a Közgázon. Elsőévesek. '44-beli cimboráim. Magam túl a sikertelen ELTE-fölvételin készülök a jövő évre, ugyanarra a szakpárra. (Hogy majd kiderüljön, potyára. Már a vizsgát illetően, mert egyébként a sok-sok tanulásnak később meglett az

eredménye.) Miska az érettségi táján a Hajóban úgy beivott, hogy egy életre beléivódhatott, lassabban a poháremelgetéssel! Mi magunk, fodrászsegédként, minden esti borozgatások, sörözgetések, kevertezések... edzettségével valóban jobban bírtuk.

Pali Miska seňornak. „I. Corvin u. 7. erőssen kopogni!!!” – címezte Pali haza Csabára, a Makarenkó utcai deákszállásról „seňor K... M...”-nak. „...én is sokat tanulok, akárcsak Te.” El is hanyagoltam a fodrászatot, megkezdvén elszakadásomat tanult szakmámtól, kedves vendégeimtől... Fáj neki, hogy az Építők sorozatban vereséget szenved. Érdeklődik a csabai hírek felől, „de azt hiszem, nem fogja már kielégíteni pesti viszonyokhoz szokott igényeimet”. Amin néha összekülönböztünk. Én jobban ragaszkodtam a szülővárosunkhoz. Hogy elszakadni én is megkíséreljem. (Ami tart... egy életen át, hogy mégsem sikerüljön?) Szombatonként pl. a Veres Pálné utcai leánygimnázium bálja s a környék megannyi csurglija várja... Engem ez időben kizárólag a tanulás. Hogy pótoljam mulasztásaimat. (Érettségire végigolvastam nemcsak a kötelező, de az ajánlott irodalmat, sőt a csak megemlített szakirodalmat is. Történelemből, irodalomból... Bölcsélet, régészet... A Szentírást, mintha regény lett volna.) A csurgli... Mit érdekelt volna ekkor engem?! („Lábszáron csurglizik az egyik tag.”)

Dohány Törökbálintra, eltrinkeli. „Kedves Michael! A dohányt s a levelet megkaptam, melynek nagyon örülök... Állandóan részeg vagyok, rengeteg lóvét tudnék elbaltázni, ha volna. Őrjítő sokat piállok, ahogy kapom a pénzt, úgy iszom el. Beérett a lácsó bor, 10-esért olyan bort ihat az ember, hogy megszólal.” Egy tisztántúli leventének a törökbálinti csiger is tokaji? „A pipik szintén futnak [a pénzzel együtt?], módfelett jól állok mostanában velük, csak állandóan kinn lehetnék. Szerdán nem tudtam elkapni az egyik nőt, annyira trinkes voltam, erre föl gyerünk a jó szőlőnedűből, ott az ágyban rúgtam be úgy, mint egy állat. ½10-kor indultam befelé, mire beértem, totál lettem. ...Ja, érdeklődsz, mikor szerelek le. Hát, édesapám, nagyon sok időm van még, úgy néz ki a helyzet, hogy dec. 21–22 körül szerelek le 15-e helyett. ...Ez valószínű 100%, ha Kennedy be nem tesz. ...Apropos – igen, a levelet átadtad Klárinak, kösz – bővebben leírhattad volna a jelenetet. Vagy más semmi nem történt? Írd le! Szerdán megnézem a Wales–M.o. mérkőzést, ha minden jól megy, s befut a dohány.” Azért ha Klári írna... Kennedy meg. A dohányt meg ott egye meg a fene. (A húgom hívott Miguelnak. Más Miselnek. S így tovább. Sarusi öreganyám Misikámnak.)

Miska, Szögedéből. „Kedves Misi! Szerencsésen megérkeztem Szegedre. Két valamirevaló esemény történt, amióta itt vagyok Szegeden. Egyik a gólyabál, a másik a házibuli. A gólyabál a Hungáriában volt. A legelitebb hely Szegeden. Meg is éreztük a zsebünkön. Nem diákzsebnek való. Megittunk két üveg sört és két fél kevertet, 67 Ft-ot fizettem. Nem valami jó hangulatom volt... A házibuli elég jól sikerült. Sok pia volt... Zálogosdit játszottunk. Minden második zálog puszi volt. Azt hiszem, két hét múlva megismételjük... Lehet, hogy a gimibálra hazamegyek. Jól telt el Paliékkal a hétvége? Írjál sok mindenről és sokat, hamar... Baráti üdvözléssel: Miska.” Vasutasgyerek, egyke, édesanyja szeme fénye. Ő álmodta orvosdoktorinak? Mert mint kiderül, a diáktársaság életmódja eltérítette. (Addig jómagam kenyérkereső foglalkozásomat hanyagolva úgy nekiduráltam magam, hogy a levelező érettségim elért kitűnőt az új fölvételre nappali kitűnőt érő tudássá alakíthattam. Éjt-nappal könyv, tankönyv, szakirodalom...) (...A lányoknak: puszi, puszi, messziről.)

Pali a tanulásról, nőkről, fociról. Miről másról?... Leírja, mennyit kell tanulnia: „...átlag 12–1-ig vagyok fenn éjjel... Azt hiszem, hogy ez éppen elég ahhoz, hogy elriasszalak az egyetemi tanulástól. De ne csüggedj, tanulj te is a beszámolóra, mert a félév beszámít a főlvételinél.” A jó félévi és évvégi, meg a kitűnő érettségi ellenére a korábbi 4-esek lehúznak, ezért nem vesznek majd föl. „El sem hiszed, hogy abszolút nincs időm szórakozásra. De Te bezzeg mindig azt csinálsz [hogy a csudába ne!], a »csinos, jóképű, barna hajú Figaró«. A nők bálványa, ha-ha-ha.” Ha, ha, ha. „Most hány nőt fűzöl?” (Ki tudja...) „Évával még nem kezdted ki?” (Nem, nem.) „Írjál mindenről részletesen: a nőkről, fociról. Ha megtudod a gimibál pontos dátumát, azt is írd meg, mert lehet, hogy arra hazamegyek.” A gimibál? Inkább a gimis lányok! Klári, Kati... Egyik szebb (volt), mint a másik. Pali szerelmei.

Milyen jó a barátaitól kapott leveleket olvasni... Akkor; most.

Mi nővel, ő szolgálatban? „Kedves Misi! A Jászb. Vasas elleni meccset lehet, hogy együtt látjuk, vagy a Gyulát. Nem tudom, speciel Te hol töltöd jelen pillanatban ezt az éjjel után ½2 órát, de biztos jobb környezetben, mint én. Én ui. szoliban vagyok. Te meg – pl. nővel, bálban, vagy éppen otthon alszol a meleg paplanos ágyban. Elhiszed, ugye, Te szegény dolgozó ember, hogy ez mind jobb. Na, de ne filozofáljunk, majd elmarod még Te is a dákót derékba. [Elmar-tuk!] Egyébként közlöm veled, hogy megvagyok – vastagszik a pofámon a bőr, lassan mindennemű letolást simán átvészelek. ...Vak Bottyán SE, ez a csapatunk neve, megjátssza a sereghajtást. [Bandi odahaza, Csabán az Építők második csapatában hajtott.] El van ismerve, hogy tud a csapat, de eredményt csak akkor ér el, ha van valami komoly cél (pl. pia, 36 óra eltáv Bp-re), tehát hajt a csapat... Klárinak ne mondd, hogy írjon, azt kár lenne közölni veled. Misi, elmaradott ember vagy, ha azt hiszed, hogy nem volt az enyém. Te vagy az első, akinek mondom (de te nehogymond), hisz szerettem és sze... – és ezért nem mondtam soha senkinek. Nincs Duma. Szia.” Hogy lenne.

Fodrászat, hogy mást ne mondjunk. „Leveled megkaptam, örülök, hogy végre hallok valamit felőled. Az otthoni helyzetről, amit az újság hoz, mindent ismerek. [Törökbálinton a viharsarki katonafiúk olvashatták a csabai újságot?] Olvastam rólad is, egyből tudtam, hogy rólad van szó, mikor a címet s az első sorokat elolvastam. Hát igen, menő vagy, Misi, figaró vagy, fiú. [A Békés Megyei Népújság *A szépség ifjú mesterei* című tudósításában foglalkozott velünk.] No, meg a kozmetikus kislány, az se kutya. Örvendek, hogy ennyire jól állsz a pipikkel [a cikkben nem erről volt szó...], remélem, juttatsz majd nekem is egy párat. Jók ezek az asszonykák. Sejttem! – én is ezeket komálom. Egyébként az Építők gyönyörű szereplését sajnos olvasom, le vannak ganézva – elmehetnek a búsba –, kb. harcolniuk kell majd a kiesés ellen a szép fiúknak. Te, Pityu az egyben játszik már. Múlt vasárnap bal szélen, most meg halfot játszott. Föltört a fiú. [A bátyja, Laci ifiválogatott volt, most jön az öccse is? Csapatnyi labdakergető a Corvin utcából.] „Kimaradásra sem igen mehetek, úgyhogy sajnos eléggé nehezen jutok pipihúshoz. Legutóbb vasárnap jutottam csajhoz. Rég volt, s hogy mikor megyek ki legközelebb, az a jövő titka. ...Szóval bízni kell, remélem, karácsonyra otthon leszek, jöhetnek a nők.” Hogy jöttek-e, nem emlékszem. Amúgy pedig: katonabeszéd! „Kláriról nem tudsz semmi okosat, nem baj, majd otthon utánanézzünk. ...Üdvözlöm az ismerős fiúkat – a spinéket csókolnám. Mutterékat szintén. Szia.” Szia.

Madison, twiszt, tangó... No, meg Illésék! Pesten, Pali a barátaival „valami közgő technikus bálon, állati jó volt. Illésék (tisza gitárzenekar) játszottak...

Különben a twistet már unjuk, és itt gyorsan hódít a madison. Mindenre ezt táncoljuk... Tudok egy pár figurát." Bemutatta Csabán a Balassában is, de nem volt olyan kemény, mint az én korábbi twist-előadásom, aminek a vége a hátrahidalást követően a tánciskola verőlegénye által nekem adott nyakleves lett. A nagylány sírva ment vissza az anyukájához. „A nők terén egyelőre nyomor.” Ez a legrosszabb, a fiúk nemi nyomora. (És a lányoké?) (Inkább lapozz.) „Rosszabb, mint Csabán. A jó nő (legyen bár 14 éves is) mind foglalt.... Az Építők botrányosak... Különben a kis Kati ír rendületlenül, de még milyen hízelgő leveleket. El sem hinnéd. Azt írja, hogy megvárja, míg elvégzem a sulit. Érted. Persze lehet, hogy viccnek szánta, de mégis. Botrányos, hogy mik vannak.” Ha az a Kati, akire gondolok, a legszebb, legkedvesebb, legvonzóbb volt a barátom valamennyi szerelme közül. Hogy aztán nagyon fiatalon, már más asszonyaként elragadja a rák. Édes jó Istenem. Az élet botránya. A valódi.

**NAGY ÁRPÁD PIKA, Erotika-fejek, 1999 k.; Udvarló-fejek, 1999 k.;
Háború-fejek, 1999 k.; Buborék-fejek, 1999 k.**

